

24 maart 2019

VOORBEELD-IGE GELOVIGEN

Bijbellezing: Hebreeën 11, vers 32 t/m 12, vers 3

In Hebreeën 11 lees je de namen van Gideon, Barak, Simson, David, Samuel en de profeten. En ook: Abel, Noach, Abraham en Sara, Mozes. Al deze voorbeelden zijn bedoeld als aanmoedigingen om te blijven geloven. Voorbeelden voor jou en mij. Deze mensen van eeuwen geleden zijn niet *toevalligerwijs* voorbeelden. Ze zijn als een *geschenk* van God voor ons bedoeld. De Hebreeënbriefschrijver zegt het zo (vers 40): 'omdat God voor ons iets beters had voorzien, en Hij hen niet *zonder ons* de volmaaktheid wilde laten bereiken'. Zij – Abraham, David, Rachab, Simson - leefden voor ons. Dat is een bijzondere gedachte... God heeft hen in hun leven geleid en geleerd... voor ons. Dat konden zij zelf op dat moment niet weten. Dat wist God. Maar het zou daarom ontzettend jammer zijn als wij niet de moeite zouden nemen om te kijken wat hun levens voor ons zouden kunnen betekenen..

God heeft ons die voorbeelden gegeven. Zij leefden eeuwen geleden hun leven hier op aarde... voor ons. God heeft ons – ondanks al de eeuwen die er tussen zitten – aan Abraham, David, Rachab en Sara verbonden. Ik wil nu in het vervolg van de preek vijf dingen op noemen waarom deze geloofsvoorbeelden zo heel erg belangrijk voor ons kunnen zijn.

De Hebreeënbriefschrijver vertelt over al die mannen en vrouwen die onze voorbeelden zijn, om zijn lezers daarmee aan te sporen om vol te houden. We weten niet precies aan wie en waarom hij deze dingen schrijft, maar als je de brief doorleest, dan zie je dat de christenen die zijn brief lazen, het waarschijnlijk moeilijk hadden. Het lijkt er sterk op dat zij vervolgd werden. De schrijver vertelt namelijk over verdrukkingen, over smaad. Er was sprake van discriminatie en laster. Eigendommen werden hen onttrokken. Mensen pikten gewoon hun spullen af. Moet je je eens voorstellen dat je zoiets mee zou maken, dat je zo in een maatschappij moest opgroeien, waar op je neergekeken werd, waar mensen je uitlachten, waar je niet veilig was... Veel christenen maken dat vandaag de dag ook mee. Nu, door al die onveiligheid en angst hielden sommige gelovigen het voor gezien. Ze bezweken onder de druk. Ze konden het niet meer opbrengen. Ze waren het zat..., of ze durfden misschien gewoon niet meer. Hoe zou dat bij jou en mij zijn hè?

'Niet opgeven!', zo schrijft de Hebreeënbriefschrijver. Niet de moed verliezen! Kijk eens naar al die mensen uit het Oude Testament..., al die mensen die ondanks de duisternis en de angst, de spanningen en tegenslagen het volgehouden hebben. Volhouden, ook al dreigen er allemaal mensen om je heen er mee te stoppen...

Wij leven niet in een situatie van vervolging en bedreiging, maar ook om ons heen dreigen er allemaal mensen met het geloof te stoppen. Hoeveel mensen in jouw familie zie je langzaam maar zeker afhaken..., misschien nog wel gelovig, zoals men dat vaak zegt..., maar er praktisch niets mee doen, voor zover je het kunt zien. Overal om je heen zie je mensen afhaken. Ik spreek zo ontzettend veel ouderen die hebben meegemaakt hoe binnen één, twee generaties het geloof lijkt te verdwijnen... 'Maar houd vol!', zo zegt de Hebreeënbriefschrijver, 'ik geef je een aantal voorbeelden geven van mensen die ook in zulke heel pijnlijke situaties stand hebben moeten houden en toch bleven geloven.'

Toch blijven geloven... Dat is het eerste wat wij van al die voorbeelden die ons in de Bijbel worden gegeven, mogen leren. Geloven met de oogkleppen op? Ook al begrijp je al die vragen van andere mensen heel goed... en voel je die twijfels gewoon in je binnenste, gewoon maar blijven

geloven? ... Nee, dat niet. Laat die vragen maar eens gesteld worden. Ga die worsteling met je eigen twijfels maar aan. Maar besef dat je niet de eerste bent die dit lastig vindt. Tot in duizenden eeuwen geleden zijn er al gelovigen je voorgegaan... Ook zij hadden hun twijfels – Abraham heeft het zelfs letterlijk gezegd: 'wat komt er nu van al die woorden van U terecht, God?' - maar zij hebben het volgehouden op hun geloofsweg. Ondanks de twijfels. Ondanks de tegenstand. Ondanks dat het soms echt heel moeilijk is geweest...

En wat hield hun geloof dan precies in? Want ja, je kunt je natuurlijk niet zomaar vergelijken met Abraham uit 2000 voor Christus, of David uit 1000 voor Christus en gewoon kopiëren hoe zij hebben geloofd en geleefd... Nu, steeds kwam het in het geloof van al deze voorbeelden op twee dingen neer: *horen en gehoorzamen*. Bij al die geloofsvoorbeelden die in Hebreeën 11 worden genoemd, gaat het steeds om deze twee dingen: horen, naar Gods stem luisteren en op die stem van God vertrouwen... en daarom ook gehoorzamen. Je openstellen voor wat God tegen je wilt zeggen, in de Bijbel, in een kerkdienst, in de voorbeelden van andere mensen.... en dan ook God gehoorzamen. Abraham vertrouwde op God en op wat God hem had beloofd. En als hij dat moeilijk vond, dan bracht hij dat ter sprake bij God. Dan hield hij God Zijn eigen woorden voor. Maar hij vertrouwde God op Zijn Woord. En hij gehoorzaamde. Hij zocht de weg die God met zijn leven had bedoeld. Toch blijven geloven... Naar God blijven luisteren... en door die woorden van God je leven laten bepalen.

Heb jij wel eens een Hall of Fame gezien? Of ben je er misschien wel eens geweest? Je hebt er echt heel veel: allemaal galarijen met allemaal afbeeldingen van mensen, de namen der groten, en wat zij hebben betekend. In Amerika heb je zo'n Hall of Fame van basketballers. Van hockeyers en golfers. Je hebt een Rock 'n Roll Hall of Fame. Maar ook een Hall of Fame van de beroemdheden die aan een bepaalde universiteit hebben gestudeerd of hebben gewerkt. Vandaag lopen wij langs de Hall of Fame in Hebreeën 11. Wij komen niet de minste namen tegen. Namen die in honderden talen nog steeds worden genoemd en waarover na al die duizenden jaren nog steeds wordt gelezen: Abraham, Sara, Mozes, David, Simson. En naast hun portret staat een opsomming van al hun verdienste-lijkheden. Of..., wat staat er allemaal? Ik zie maar één woord eigenlijk., één woord dat bij allemaal voorkomt.... *geloof*. En Abrahams enorme rijkdom dan, alles wat hij bij elkaar had verzameld? En Davids machtige koninkrijk dan? En Simsons ongelooflijke spierkracht? ... Niets van al die dingen. Blijkbaar is dat allemaal maar tijdelijk. Hun geloof. Dat staat op de Bijbelse Hall of Fame genoemd. Want dat alleen geef *eeuwige* roem. Letterlijk en figuurlijk.

Wat laat je na hè, als ouders? Zouden kinderen hebben hoe belangrijk geloof voor je is? Maar ook in andere situaties: zouden mensen het in de gaten hebben dat wij geloven? Of moeten ze wel heel goed kijken, om er iets van te zien of van te merken? Wat zien ze van je, als je ziek bent of als je een

conflict hebt? Zien ze in de keuzen die je maakt dat je christen bent? Horen ze het in je woorden dat je van God houdt? Is het te proeven dat je in alle omstandigheden, ook in tegenslag, op God vertrouwt? Wat laat ik na later? En wat laat ik nu voor indruk achter in de kringen waarin ik mij begeef? ... Want uiteindelijk vallen alle andere herinneringen weg. Dat is heel confronterend. Over een eeuw zal niemand meer over je spreken. Al die rijkdom van Abraham en al die kracht van Simson... er wordt nog maar even verderop in de Bijbel niet eens meer over gesproken. Maar dat geloof, dat wel..., dat geloof is doorgegeven... Dat heeft gezorgd voor dat plaatsje in de Bijbelse Hall of Fame. Als voorbeelden voor ons.

Houd vol. Blijf geloven. God horen en gehoorzamen. Dat is het eerste. ... Ik zou vijf leerpunten uit onze geloofsvoorbeelden noemen. Nu de volgende bespreek ik wat korter:

Wat ik zo heel bemoedigend vind, is hoe van heel veel van die geloofsvoorbeelden staat beschreven hoe God hen nabij is geweest. Dat is naast de aansporing om vol te houden volgens mij de bemoediging die de Hebreeënbriefschrijver wil doorgeven. In de diepste nood waren deze gelovige voorouders niet alleen. God liet hen niet aan hun lot over. Zo heeft Mozes het ervaren. En Abraham. En Rachab. En Samuel. Men zag de Onzichtbare, zo vertelt de schrijver over Mozes. Ze merkten Gods aanwezigheid op, te midden van al die andere dingen die zij voelden, ervoeren of juist misten. Er zijn soms ook wonderen gebeurd, zo vertelt Hebreeën 11. Van anderen staat dat zij kracht in zwakheid ontvingen. Dus soms geen wonderen. Geen bijzondere ervaringen. Maar kracht van God om het vol te houden. (Een bijzonder iets, waar ik ook best wel vaak over hoor tijdens mijn gesprekken met mensen in onze gemeente.) Nu, dat moet je dus ook onthouden van die geloofsvoorbeelden: God laat je niet los op de diepe, donkere momenten. Los merk je daar niets van. Soms voel je echt even niets van God. Dat gebeurt. Maar neem aan van al die gelovigen voor je, heel die lijst met getuigen uit Hebreeën 11, dat God toch een weg met je voor heeft en je niet los zult laten. Soms kan je daar achteraf van getuigen, als je terugkijkt op een periode van je leven. En soms moet je het gewoon maar laten staan..., dingen laten staan onder ze te begrijpen en gewoon maar geloven dat God je niet loslaat. Waarom? Omdat al die geloofsvoorbeelden voor je je daarvan willen overtuigen en ook die weg met God hebben gelopen die jij nu gaat.

Maar - dat is het derde wat ik van al die voorbeelden uit Hebreeën 11 leer - geloven, dat betekent dus niet dat het je altijd voor de wind gaat... Bepaald niet. Ten eerste gewoon heel nuchter: gelovigen worden even vaak ziek als niet gelovigen, ondanks al onze gebeden misschien. Gelovigen ondervinden ook depressies waar ze hun gevoel compleet kwijtraken en soms het zicht op God verliezen. En voor de jongeren die examen doen: ook al geloof je in God, je moet net zo hard werken, als ieder ander voor je resultaten. Het geloof zorgt niet voor een rustiger, kalmer leven. Het lijden hoort er namelijk helaas bij op deze wereld. Pete Greig, die een bijzonder boek over onbeantwoorde gebeden heeft geschreven dat sommigen onder ons hebben gelezen, die zegt: *In onze wereld die geobsedeerd is door beroemdheden, bij de dood vandaan geknuffeld en tegen pijn verdoofd, moeten we eraan herinnerd worden dat het normaal is om problemen te hebben.* Die geloofsvoorbeelden leren ons niet een manier van leven aan om zo goed mogelijk langs alle vormen van lijden en teleurstelling te komen en zo gelukkig mogelijk te zijn in je leven. Ze leren ons een leven om door het lijden heen te komen... samen met God..., in de voetstapen van Jezus.

Al de geloofsvoorbeelden waarschuwen ons voor mogelijke tegenstand, voor verleidingen, voor onrecht dat je wordt aangedaan, voor in-de-steek-gelaten worden door degenen die zo dicht bij je stonden, voor niet-begrepen-woorden., soms gehaat worden zelfs... maar die weg met God is het waard,

zo vertellen al die voorbeelden ons. Blijf die weg gaan. Blijf geloven. Ga de pijn niet uit de weg.

En weet je wat al die geloofsvoorbeelden hielp om het vol te houden? Dat is het vierde leerpunt van die geloofsvoorbeelden. Wat hielp hen om het vol te houden? Nu, zij bleven vooruit kijken. Vooruitkijken naar Gods toekomst.

Droom je wel eens van Gods toekomst? ... God zal eens een eind maken aan al het lijden. Straks zal er geen dood meer zijn. En geen verdriet meer. Geen moeite meer. Geen misbruik meer. Je zult niet meer een gevecht hebben met jezelf, met je falen, met je identiteit. Je zult niet meer in de kranten lezen over aanslagen en wraakmoorden in verbroken relaties. Ouders zullen niet meer scheiden en vrienden zullen je niet meer ontvallen. Die PTSS en die chronische depressie zullen overgaan. Dat verdriet dat altijd weer in je leven zich laat voelen, zal straks niet meer gevoeld worden. Blijf daarom, net zoals al die geloofsvoorbeelden vooruit kijken. Abraham in zijn tentje keek uit naar de hemelse Stad van God. Mozes in de woestijn keek uit naar het hemelse Beloofde Land. David verlangde naar de definitieve komst van de Koning der Koningen, Jezus Christus.

Natuurlijk is je leven van nu ook belangrijk. Daarin moet je investeren. Maar als je *alleen* op deze aarde gericht bent, alle dingen van het nu, school, carrière, huisje, boompje, beestje..., weet: je zult het een keer verliezen. Binnenkort, of over een lange tijd, maar je zult het allemaal een keer verliezen. Maar als je op God en op Zijn toekomst gericht bent, dan zal straks de hemel en de aarde te klein zijn voor je vreugde. Dan mag je Jezus in al Zijn heerlijkheid en liefde ontmoeten! ... Jouw situatie van vandaag houdt op. De vreugde en welvaart houden een keer op. Maar ook die ziekte of stress houdt een keer op. Maar die vreugde bij God..., die is eeuwig!

Weet je wat ik nu zo heel apart vond aan die Hall of Fame in Hebreeën 11? Dat is het vijfde en laatste leerpunt van die geloofsvoorbeelden. Het waren heel gewone mensen met allemaal hun zwaktes en fouten. Noach had een drankprobleem. Sara kende extreme jaloezie. Jakob bedroog zijn vader. Mozes was een moordenaar. Rachab was een hoer, zo wordt zij nota bene in Hebreeën 11 genoemd. En David had seks met een vrouw van een ander. Zo voorbeeldig waren die mensen dus niet. En toch geloofsvoorbeelden... Dat is genade van God. God ziet de zonden en fouten van ons zeker niet door de vingers. Maar God rekent ons er niet op af.

De geloofsvoorbeelden volgen door toch te blijven geloven, God te horen en te gehoorzamen..., door met God de strijd van je leven en al het mogelijke lijden aan te gaan... door op Gods toekomst gericht te blijven..., zo die geloofsvoorbeelden volgen, dat betekent dus niet dat er geen dingen gruwelijk mis gaan in je leven, of dat dingen niet onaf zijn. Je zult jezelf op je geloofsweg misschien heel erg tegenkomen. Maar je zult op bepaalde momenten ook teleurgesteld raken in de geloofsvoorbeelden om je heen, je vader, je moeder, dat gemeentelid dat zo anders reageerde dan zou hebben gemoeten, of die leraar... Maar laat je niet ontmoedigen. Blijf het geloof van onze geloofsvoorbeelden uit de Bijbel volgen.

God heeft je al die mensen als geschenken gegeven. Bijbelse geloofsvoorbeelden. Misschien ook wel geloofsvoorbeelden om je heen. Zie je ze? (...) God heeft ze je gegeven om je te helpen in je geloof. Om je verder te helpen. Om je vast te houden. Zodat Hij jou eens voor altijd bij je mag hebben, daar bij dat grote feest in de hemel bij God. Waar Abraham aan tafel zit. En ook die Rachab. En ook Noach. En David. En al die anderen die hen in geloof zijn gevolgd. Jij ook?